

nævntes Vedkommende mener man yderligere, at Hensynet til de bidragsberettigede taler for, at det ikke bør være Politiet, hvorfra den forskudsvisse Udbetaling sker, ligesom man ved at lægge Alimentationsvæsenet over til de kommunale Myndigheder ofte vil fritage de bidragsberettigede for at foretage en længere Rejse for at faa udbetalt et mindre Beløb. Man er dog klar over, at der maa næres nogen Betænkelighed ved at lægge Alimentsvæsenet over paa de kommunale Myndigheder, særlig forsaavidt angaar Sognekommunerne, hvor Ledelsen er temmelig skiftende, og hvor der de fleste Steder ikke haves noget fast Kontorpersonale. En Omlægning af disse Forretninger vil ikke berøre København, idet de der ikke udføres af Politiet, men af kommunale Kontorer.

Kommissionen har under Hensyn til de foran berørte Vanskeligheder ved nu at tage disse Spørgsmaal op til Løsning besluttet at indskrænke sig til at henlede Opmærksomheden paa disse Forhold uden at stille positive Forslag til deres Ændring.

Et *Mindretal* (*Kaper, Finsen, H. P. Hansen og Will. E. Nielsen*) udtaler følgende:

Det er en Forudsætning fra Mindretallets Side, at den Bistand, som Politiet hidtil har ydet Kommunerne med Hensyn til Folketællinger, Kreaturtællinger og andre lignende Forhold, vedblivende vil blive ydet i samme Omfang som nu, samt at Politiet er Magistraterne og Kommunalbestyrelserne behjælpelig i disses Egenskab af Øvrighed og saaledes er til Raadighed i Nærings-, Værge-, Indfødsret- og Æresoprejsningssager eller andre saadanne Tilfælde, hvor dets Bistand nu ydes eller til enhver Tid maatte være nødvendig.

Idet man iøvrigt, forsaavidt angaar de mange Detailspørgsmaal, som den af Flertallet foreslaaede Nyordning vil medføre, maa henvises til de Bemærkninger, der nedenfor gøres til de enkelte Paragrafer, skal endnu bemærkes, førend man gaar over til disse, at Flertallet paa endnu et fundamentalt Punkt har delt sig i et Flertal og et Mindretal.

Det drejer sig om, paa hvilken Maade *Ledelsen* af det hele Flertallet ønskede Enhedspoliti under Staten bedst skal konstrueres.

Flertallet (*Goll, Finsen, Kaper, Lotinga, Mensen og Will. E. Nielsen*) anser hele den i Udkastet indeholdte Ordning for at lide af en Grundskade, saafremt Politimyndigheden Landet over ikke samles under et Overhoved udenfor vedkommende Ministerium. Man tænker ikke herved i første Række paa den et saadant Overhoved naturlig tilkommende direkte Tilsynsmyndighed; man er ganske enig i, at der bør tilkomme de lokale Politichefer en relativ stor Selvstændighed, og at der bør næres Tillid til deres Resoluthed og Evne til paa egen Haand at bedømme de foreliggende Situationer og Forhold. Paa den anden Side bør Politicheferne naturligvis være klare over, at deres Virksomhed kun er lokale Lød i et større Hele og bør ledes med dette Heles Tarv for Øje; et tilsynsførende Organ, der i paakommende Tilfælde kan gribe ind, og hos hvem de selv kan søge Raad og Oplysning i saa Henseende, er paa ingen Maade uforeneligt med den anførte Selvstændighed eller lammende for den ønskelige Handlekraft. Tværtimod maa det anses i høj Grad ønskeligt — ja nødvendigt —, at et saadant Organ haves, og Bevis herfor er da ogsaa et hente fra hele Statsstyrelsen, der i den bekendte 3-Instans-Inddeling netop giver Udtryk for, at de lokale Myndigheder indordnes under et større eller mindre Landsdele omfattende Overtilsyn, der atter direkte er undergivet vedkommende Ministerium.

For Politimestrenes Vedkommende er det Amtmændene, der hidtil har været dette tilsynsførende Organ, og ingen vil formentlig paastaa, at dette har været følt som en Hæmning eller Tryk paa Politimestrene. Et tilsvarende Organ maa, naar dette Tilsyn nu som foreslaaet i Udkast § 118, 2. Stk. ophører, sættes i dets Sted, saaledes til Kasseefter-